

Posudek k diplomové práci slečny Jitky Berglové
na téma „Neplatnost usnesení valné hromady“

Datum odevzdání práce: 30. 11. 2009

1. Formální úroveň práce

Autorka věnuje samotnému zpracování tématu 57 stran textu, což naplňuje požadavek kladený na diplomovou práci. K formální a jazykové úrovni práce nemám připomínek.

2. Obsahová úroveň práce

Zvolené téma se zaměřuje na právní problémy spojené s činností nejvyššího orgánu kapitálových obchodních společností a jako takové je rozhodně tématem aktuálním, což dokresluje i množství relevantní judikatury a vzrůstající zájem odborné literatury.

Problematika neplatnosti valné hromady je v obchodním zákoníku soustředěna primárně do dvou ustanovení, avšak relevantní (především při zkoumání vad svolání valné hromady) je i značný počet dalších ustanovení. Navíc stěžejní názorový vývoj se odehrává na poli judikatury a řádné uchopení tématu proto vyžaduje důkladnou rešerši judikatury a její systematické zpracování. Náročnost zpracování tématu je umocněna i nízkým počtem odborné literatury věnované výlučně problematice neplatnosti valné hromady.

Systematika práce byla vhodně zvolena, když společně pojednává o valné hromadě obou národních forem obchodních kapitálových společností (evropská společnost zohledněna nebyla). Vhodně je v úvodu pojednáno o obecných otázkách právní povahy usnesení valné hromady a dalších souvisejících úkonů. Následuje řádný rozbor jednotlivých skupin vad, jež zakládají neplatnost usnesení valné hromady. Navazuje popis zákonných výjimek, kdy navzdory existenci vady soud z důležitého důvodu přesto neplatnost usnesení nevysloví. V závěrečných kapitolách pak diplomantka doplňuje relevantní pasáže věnované samotnému řízení podle § 131 ObchZ, dalším nárokům založeným vadným usnesením valné hromady či obsahu plánované rekodifikace.

Celkově je třeba hodnotit úroveň práce kladně a to navzdory drobným výhradám uvedeným níže:

- str. 16 nahoře – nevhodný obrat „platnost valných hromad“
- str. 18 dole – zvláštní spojení: „... by nemohlo jít o platný úkon ve smyslu § 37 odst. 1 občanského zákoníku, protože by byl pro neurčitost nesrozumitelný“. Neurčitost a nesrozumitelnost jsou v teorii vykládány jako dvě odlišné kategorie. I když nelze vyloučit, že úkon bude trpět oběma vadami, formulace naznačuje, že neurčitost úkonu je předpokladem pro jeho posouzení jako úkonu nesrozumitelného.
- str. 24 – při popisu zvýšeného kvóra pro přijetí usnesení valné hromady s.r.o. se diplomantka omezuje jen na obecnou úpravu uvedenou v § 127 ObchZ. Opomíná tak úpravou obsaženou v jiných částech obchodního zákoníku – např. § 381 nebo § 190d (přitom však správně na tuto úpravu poukazuje na str. 27 v souvislosti s rozbořem rozhodné většiny při hlasování valné hromady a.s.).
- str. 46/47 – nerozumím, v jakém smyslu vnímá diplomantka speciální úpravu § 131 ObchZ (upravující postup při zpětvzetí návrhu) jako nástroj zamezení šikanózních návrhů?
- str. 49 – diplomantka hovoří o právu na náhradu škodu – za vhodné bych považoval uvedení několika příkladů konkrétních podob vzniklé škody. Zároveň je otázkou, zda je vhodné (při stávajícím pojetí škody) pojednat v kapitole nazvané „náhrada škody“ též o přiměřeném zadostiučinění. A zároveň k této stránce podotýkám, že autorka zmiňuje, že judikatura dosud neřešila otázku vymezení základních práv společníka (jejichž porušení je předpokladem pro přiznání satisfakce). Právě zde by bylo na místě, aby se diplomantka pokusila zaujmout vlastní zargumentované stanovisko.
- str. 52 – diplomantka bez bližší argumentace uvádí, že odpovědnost statutárního orgánu může mít povahu občanskoprávní (vedle obecně přijímané odpovědnosti obchodněprávní, trestněprávní a správněprávní).
- str. 52 – za poněkud sporný považuji závěr, že absolutorium udělené statutárnímu orgánu vylučuje uplatnění práva na náhradu škody.

3. Práce s prameny

K vypracování textu použila diplomantka dostatečný počet pramenů. Využity byly výlučně prameny české. Z textu plyne, že se opírá především o judikaturu Nejvyššího soudu ČR, což je ostatně predeterminováno zvolenou problematikou.

Připomínky mám k technickému zpracování poznámek pod čarou, kdy zejména u šedého Bockova komentáře k obchodnímu zákoníku absentuje přesný odkaz na příslušnou stránku a uvedení autora citovaného názoru. Výtka ve vztahu k absenci konkrétní stránky samozřejmě nedopadá na elektronické prameny, jež jsou v práci též hojně využívány.

Na některých místech se navíc objevuje zmínka o názoru teorie, aniž by byla provázána s příslušným odkazem (např. názor P. Čecha na str. 8 nebo I. Štenglové na str. 50)

4. Závěrečné zhodnocení

Předložená práce naplňuje požadavky kladené na diplomovou práci. S ohledem na její vysokou úroveň a zároveň drobné formální a obsahové vady ji doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji klasifikovat ji stupněm „velmi dobře“ s výhradou lepšího hodnocení v závislosti na úrovni ústní obhajoby práce.

V rámci obhajoby by se autorka mohla zaměřit na vymezení té části právní úpravy vztahující se k právnímu úkonu, kterou nelze ani analogicky aplikovat na usnesení valné hromady. Dále by mě zajímal její názor na možnost společnosti s ručením omezeným konstruovat ve své společenské smlouvě institut náhradní valné hromady (viz pojednání na s. 23 ve vztahu k a.s.). Závěrem by se diplomantka mohla stručně vyjádřit k tomu, v jakém rozsahu je předložený text dotčen aktuální novelou obchodního zákoníku č. 420/2009 Sb.

V Praze dne 18. 12. 2009

JUDr. Daniel Patěk, Ph. D.

vedoucí diplomové práce